

“मीठे बच्चे— यहाँ तिमी बनवासमा छौ, राम्रो-राम्रो पहिरिनु, खानु... यो सोख तिमी बच्चाहरूमा हुनु हुँदैन, पढाइ र आचरण (क्यारेक्टर) मा पूरा-पूरा ध्यान देऊ ।”

प्रश्न : ज्ञान रत्नबाट सदा भरिपूर्ण रहने साधन के हो ?

उत्तर : दान । जति-जति अरूलाई दान गर्नेछौ त्यति स्वयम् भरिपूर्ण रहने छौ । समझदार त्यो हो जसले सुनेर धारण गर्छ अनि फेरि अरूलाई दान गर्छ । बुद्धिरूपी भोलीमा यदि छिद्र (प्वाल) भयो भने त्यो चुहिनेछ, धारण हुँदैन, त्यसैले नियम (कायदा) अनुसार पढाइ पढ्नुपर्छ । ५ विकारबाट टाढै रहनु छ । रूप-बसन्त बन्नु छ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ । रूहानी बाबा पनि कर्मेन्द्रियहरूबाट बोल्नुहुन्छ, रूहानी बच्चाहरूले पनि कर्मेन्द्रियहरूबाट सुन्छन् । यो हो नयाँ कुरा । दुनियाँमा कुनै मनुष्यले यसो भन्न सक्दैन । तिमीहरूमध्ये पनि नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार सम्झाउँछौ । जसरी शिक्षकले पढाउँछन् त्यसलाई विद्यार्थीको रजिस्टरले देखाउँछ । रजिस्टरबाट उनीहरूको पढाइ र चालचलन थाहा हुन्छ । मुख्य हो पढाइ अनि आचरण । यो हो ईश्वरीय पढाइ जुन कुनै मनुष्यले पढाउन सक्दैन । रचयिता र रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको, सृष्टि चक्रको ज्ञान सारा दुनियाँका कसैले पनि जान्दैनन् । ऋषिमुनिहरू जो यति धेरै पढेलेखेका अधिकारी (अथोरिटी) हुन्, ती प्राचीन ऋषिमुनिहरूले पनि स्वयम् भन्दथे— हामीले रचयिता र रचनालाई जान्दैनौ । बाबाले नै आएर पहिचान दिनुभएको छ । गायन पनि गरिन्छ— यो हो काँडाको जंगल । जंगलमा अवश्य पनि आगो लाग्छ, फूलको बगैँचामा कहिल्यै आगो लाग्दैन किनकि जंगल त सारा सुकेको हुन्छ । बगैँचामा हरियाली हुन्छ । हरियो बगैँचामा आगो लाग्दैन । सुकेकोमा तुरुन्तै आगो लाग्छ । यो हो बेहदको जंगल, यसमा पनि आगो लागेको थियो । बगैँचाको पनि स्थापना भएको थियो । अहिले तिम्रो बगैँचाको गुप्त रूपमा स्थापना भइरहेको छ । तिमीले जानेका छौ— हामी बगैँचाका फूल सुगन्धित देवता बनिरहेका छौ, त्यसको नाम हो नै स्वर्ग । अहिले स्वर्ग स्थापना भइरहेको छ । अचम्म छ, तिमीले कति धेरै मानिसहरूलाई सम्झाउँछौ तर कसैको बुद्धिमा बस्दैन, जो यस धर्मका होइनन् तिनीहरूको बुद्धिमा बस्दैन । एक कानबाट सुनेर अर्को कानबाट निकालिदिन्छन् । सत्ययुग, त्रेतामा कति थोरै थिए होलान् । फेरि द्वापर, कलियुगमा कति वृद्धि हुन्छ । त्यहाँ एक-दुई बच्चा हुन्छन्, यहाँ ४-५ बच्चा हुन्छन् भने अवश्य वृद्धि हुने भयो । भारतवासीहरू नै अहिले हिन्दू कहलाउँछन् । वास्तवमा यिनीहरू देवता धर्मका थिए । अरू कुनै धर्मावलम्बीहरूले आफ्नो धर्मलाई भुल्दैनन् । यी यिनीहरूले नै भुलेका छन् । हेर अहिले कति धेरै मानिसहरू छन् । यति सबैले त आएर ज्ञान लिँदैनन् । हरेकले आफ्नो जन्मको विषयमा पनि बुझ्न सक्छ । जसले पूरा ८४ जन्म लिएका होलान्, ती अवश्य पुराना भक्त हुनुपर्छ । तिमीले बुझ्न सक्छौ— मैले कति भक्ति गरेको छु । थोरै गरेको भए ज्ञान पनि थोरै नै बुझ्नेछौ र थोरैलाई मात्र बुझाउनेछौ । धेरै भक्ति गरेको भए ज्ञान पनि धेरै बुझ्नेछौ र धेरैलाई बुझाउनेछौ । ज्ञान बुझ्नेछौ भने बुझाउन पनि कम सक्नेछौ, त्यसैले उनलाई फल पनि थोरै मिल्नेछ । यो त हिसाब-किताब हो नि । बाबालाई एक बच्चाले हिसाब निकालेर पठाए— इस्लामीहरूको यति जन्म, बौद्धीहरूको यति जन्म हुनुपर्छ । बुद्ध पनि धर्म स्थापक हुन् । उनीभन्दा पहिला कुनै बुद्ध धर्मका थिएनन् । बुद्धको आत्माले प्रवेश गर्‍यो । त्यसले बौद्ध धर्म स्थापना गर्‍यो । फेरि एकबाट वृद्धि हुन्छ । उनी पनि एक प्रजापिता हुन् । एकबाट कति धेरै वृद्धि हुन्छ । तिमीलाई त राजा बन्नु छ— नयाँ दुनियाँमा । यहाँ त बनवासमा छौ । कुनै चीजको सोख हुनु हुनुहुँदैन । मैले राम्रो कपडा आदि लगाऊँ, यो पनि देह-अभिमान हो । जे मिल्यो त्यही ठीक छ । यो दुनियाँ त अब थोरै समय रहने छ । यहाँ राम्रा कपडा पहिरिने हो भने त्यहाँ फेरि कम हुनेछ । यो सोख पनि छोड्नुपर्छ । पछि गएर तिमी बच्चाहरूलाई आफैँ साक्षात्कार भइरहने छ । तिमीले स्वयम् भन्नेछौ— यिनले त धेरै सेवा गर्छन्, कमाल छ । यिनले अवश्य उच्च अंक पाउनेछन् । फेरि आफू समान बनाइरहनेछौ । दिन-प्रतिदिन बगैँचा त वृद्धि हुनु नै छ । जति देवी-देवताहरू सत्ययुगका वा त्रेताका छन् तिनीहरू सबै गुप्तमा यहाँ नै बसेका छन्, फेरि प्रत्यक्ष हुनेछन् । अहिले तिमीले गुप्त पद पाइरहेका छौ । तिमी जान्दछौ— हामी पढिरहेका छौ— मृत्युलोकमा, पद चाहिँ अमरलोकमा पाउनेछौ । यस्तो पढाइ कहिल्यै देख्यौ ? यो अचम्मको कुरा छ । पढ्ने पुरानो दुनियाँमा, पद पाउने नयाँ दुनियाँमा । पढाउनेवाला पनि उहाँ नै हुनुहुन्छ जो अमरलोकको स्थापना र मृत्युलोकको विनाश गराउनेवाला हुनुहुन्छ । तिम्रो यो पुरुषोत्तम संगमयुग धेरै छोटो छ, यिनमा नै बाबा आउनुहुन्छ—

पढाउनका लागि । आउने बित्तिकै पढाइ शुरू हुन्छ । त्यसैले बाबाले भन्नुहुन्छ-शिवजयन्ती नै गीताजयन्ती हो भनेर लेख । उहाँ शिवबाबालाई मनुष्यले जान्दैनन् । उनीहरूले कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । अब यो भूल भयो भन्ने कसैले बुझे त हो । कति ठूलाबडा मानिसहरू म्यूजियममा आउँछन्, यस्तो होइन उनीहरूले बाबालाई जानेका छन्, केही पनि जान्दैनन् त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- फाराम भराऊ अनि केही सिकेका रहेछन् भने थाहा लाग्ने छ । बाँकी यहाँ आएर के गर्ने ? जसरी साधु-सन्त महात्माको पासमा जान्छन्, यहाँ त्यो कुरा छैन । यिनको त त्यही साधारण रूप छ । पोशाकमा पनि केही फरक छैन त्यसैले कसैले सम्झन सक्दैनन् । यी त जुहारी थिए भन्ने सम्झन्छन् । पहिला थिए विनाशी रत्नहरूको जुहारी । अहिले बनेका छन् अविनाशी ज्ञान रत्नको जुहारी । तिमीले सौदा पनि बेहदको बाबासँग गर्छौ, जो धेरै ठूला सौदागर, जादूगर, रत्नागर हुनुहुन्छ । हरेकले आफूलाई रूप वसन्त सम्झनुपर्छ । हामी भित्र लाखौं रूपैयाँका ज्ञान रत्नहरू छन् । यी नै ज्ञान रत्नबाट तिमी पारसबुद्धि बन्छौ । यो पनि बुझ्नुपर्ने कुरा हो । कुनै राम्रा समझदार बच्चा छन् जसले यी कुराहरूलाई धारण गर्छन् । यदि धारण गर्दैनन् भने त्यो केही कामको भएन । मानौं उनको भोलीमा छिद्र (प्वाल) छ, त्यहीँबाट चुहिन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- मैले तिमीलाई अविनाशी ज्ञान रत्नको दान दिन्छु । यदि तिमीले दान गरिरह्यौ भने भरिपूर्ण रहनेछौ । गर्दैनन् भने केही पनि छैन, खाली छन् । पढ्दैनन्, काइदा अनुसार चल्दैनन् । यसमा पढाइको विषय धेरै राम्रा छन् । ५ विकारबाट तिमीलाई बिल्कुल टाढा रहनु छ ।

बाबाले सम्झाउनुभएको छ- यो जो राखी बन्धन मनाउँछन् त्यो पनि यसै समयको यादगार हो । तर राखी किन बाँध्छ, मानिसहरूले यसको अर्थ जान्दैनन् । तिनीहरू त अपवित्र पनि बनिरहन्छन् अनि राखी पनि बाँधिरहन्छन् । पहिला ब्राह्मणहरूले बाँध्थे । अहिले दिदी-बहिनीले दाजुभाइलाई बाँध्छन्- कमाइका लागि । त्यहाँ पवित्रताको कुरा हुँदैन । धेरै ढाँचाका (फेसनेबल) राखीहरू बनाउँछन् । यी दीपावली दशैं सबै संगमका हुन् । जो बाबाले कर्म गर्नुहुन्छ त्यो फेरि भक्तिमार्गमा चल्छ । बाबाले तिमीलाई सच्चा गीता सुनाएर यी लक्ष्मी-नारायण बनाउनुहुन्छ । अहिले तिमी प्रथम श्रेणी (फस्ट ग्रेड) मा जान्छौ । सत्य नारायणको कथा सुनेर तिमी नरबाट नारायण बन्छौ । अब तिमी बच्चाहरूले सारा दुनियाँलाई जगाउनु छ । कति धेरै योगको तागत चाहिन्छ । योगको तागतबाट नै तिमीले कल्प-कल्प स्वर्गको स्थापना गर्छौ । योगबलबाट हुन्छ स्थापना, बाहुबलबाट हुन्छ विनाश । शब्द नै दुइटा छन्- अल्फ र बे (बाबा र वर्सा) । योगबलबाट तिमी विश्वको मालिक बन्छौ । तिमीहरूको ज्ञान बिल्कुलै गुप्त छ । तिमी जो सतोप्रधान थियौ, अहिले तमोप्रधान बनेका छौ । फेरि सतोप्रधान बन्नु छ । हरेक चीज नयाँबाट अवश्य पनि पुरानो हुन्छ । नयाँ दुनियाँमा के नहोला र । पुरानो दुनियाँमा त केही पनि छैन । कागजको खोखा (खोस्टा) जस्तै । कहाँ दुनियाँ स्वर्ग थियो, कहाँ अहिले नर्क छ । रात दिनको फरक छ । रावणको पुतला बनाएर जलाउँछन् तर अर्थ जान्दैनन् । तिमीले अहिले जान्दछौ- यो के के गरिरहेका छौ । तिमीलाई पनि हिजो ज्ञान थिएन, आज ज्ञान छ । हिजो नर्कमा थियौ, आज स्वर्गमा गइरहेका छौ- यथार्थमा । यस्तो होइन जसरी दुनियाँका मानिसहरू भन्छन् स्वर्गवासी भयो । तिमी अब स्वर्गमा जान्छौ, त्यसबेला नर्क हुने नै हुँदैन । कति बुझ्नुपर्ने कुरा छन् । हो पनि सेकेण्डको कुरा । बाबालाई याद गरेमा विकर्म विनाश हुनेछ । यो कुरा सबैलाई बताइराख । भन- हामी यी (लक्ष्मी-नारायण) जस्तै थियौं फेरि ८४ जन्म लिएर यस्तो बनेका हौ । सतोप्रधानबाट तमोप्रधान बनेका हौं फेरि सतोप्रधान बन्नुपर्छ । आत्मा त विनाश हुँदैन । तर उस (आत्मा)लाई तमोप्रधानबाट फेरि सतोप्रधान बन्नै पर्छ । बाबाले विभिन्न तरिकाबाट सम्झाइरहनुहुन्छ । मेरो बेटरी कहिल्यै पुरानो हुँदैन । बाबाले केवल भन्नुहुन्छ आफूलाई बिन्दु आत्मा सम्भ । भन्छन् यसको आत्मा निस्केर गयो । त्यसैले आत्माले संस्कार अनुसार एक शरीर छाडेर अर्को लिन्छ । अब आत्माहरू घर जानुपर्छ । यो पनि ड्रामा हो । सृष्टि-चक्र दोहोरिइरहन्छ । पछि गएर हिसाब निकालेर भन्नेछन्- दुनियाँमा यति मनुष्यहरू छन् । यति आत्माहरू छन्, यस्तो किन भन्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई कति बिर्सिएका छन् । फेरि मैले नै सबैको कल्याण गर्नुपर्छ । त्यसैले त बाबालाई पुकार्छन् । तिमीले बाबालाई बिर्सन्छौ, बाबाले बच्चाहरूलाई बिर्सिनुहुन्न । बाबा आउनु नै हुन्छ पतितलाई पावन बनाउन । यी हुन् गौमुख । तर साँढे आदिको कुरा होइन । यिनी भाग्यशाली रथ हुन् । बाबा तिमी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- शिवबाबाले हामीलाई शृङ्गार गर्नुहुन्छ । यो पक्का याद रहनुपर्छ । शिवबाबाको याद गर्नाले धेरै फाइदा हुनेछ । बाबाले हामीलाई यिनी (ब्रह्मा)द्वारा पढाउनुहुन्छ तर यिनलाई याद गर्नु छैन । सतगुरु एक

शिवबाबा हुनुहुन्छ, उहाँमाथि तिमी बलिहार जानु छ । यिनी पनि उहाँमाथि बलिहार गए नि । बाबा भन्नुहुन्छ मामेकम् याद गर । तिमी बच्चाहरू सत्ययुगी फूलको दुनियाँमा गइरहेका छौ, त्यसैले काँडामा मोह किन राख्छौ ? ६३ जन्म त भक्तिमार्गका शास्त्र पढ्दै पूजा गर्दै आएका हौ । तिमीले पूजा पनि पहिला शिवबाबाको गरेका हौ, त्यसैले त सोमनाथको मन्दिर बनाइएको हो । मन्दिर त सबै राजाहरूको घरमा थिए, कति हीरा-जुहारतहरू थिए । पछि आएर आक्रमण गरे । एक मन्दिरबाट कति सुन आदि लिएर गए । तिमी यस्तो धनवान् विश्वका मालिक बन्छौ । यी (लक्ष्मी-नारायण) धनवान् थिए, विश्वका मालिक थिए तर यिनको राज्य स्थापना भएको कति समय भयो, कसैलाई थाहा छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— ५ हजार वर्ष भयो । २५०० वर्ष राज्य गरे, बाँकी २५०० वर्षमा यति धेरै मठ पन्थ आदि बढ्दै गए ।

तिमी बच्चाहरूलाई धेरै खुशी हुनुपर्छ— हामीलाई बेहदका बाबाले पढाउनुहुन्छ । अथाह सम्पत्ति प्राप्त हुन्छ । सागरबाट देवता निस्किएर रत्नहरूले भरिएका थाली लिएर आएको देखाउँछन् । अहिले तिमीलाई ज्ञान रत्नका भरिपूर्ण थालीहरू प्राप्त हुन्छ । बाबा त ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ । कसैले राम्रोसँग थाली भर्छन्, कसैको त चुहिएर पनि जान्छ । जसले राम्रोसँग पढ्छ, पढाउँछ, ऊ अवश्य पनि राम्रो धनवान् बन्दछ । राजधानी स्थापना भइरहेको छ । यो ड्रामामा निश्चित छ । जसले राम्रोसँग पढ्छन् उनैलाई छात्रवृत्ति (स्कलरशिप) प्राप्त हुन्छ । यो हो ईश्वरीय छात्रवृत्ति, अविनाशी । त्यो हो विनाशी । सिंढी अत्यन्तै आश्चर्यजनक छ । ८४ जन्मको कहानी हो नि । बाबा भन्नुहुन्छ— सिंढीको यति ठूलो ट्रान्सलाइट बनाऊ जुन टाढैबाट स्पष्ट देखियोस् । मनुष्यले देखेर आश्चर्य मान्नेछन् । त्यसपछि तिम्रो नाम पनि प्रसिद्ध हुनेछ । अहिले जसले चक्कर लगाएर जान्छन् उनीहरू अन्त्यमा आउनेछन् । दुई-चार पटक चक्कर लगाए भने भाग्यमा भए पक्का हुनेछन् । शमा (महाज्योति) त एउटै हुनुहुन्छ, कहाँ जाने ? बच्चाहरूलाई धेरै मीठो बन्नु छ । मीठो तब बन्दछौ जब योगमा रहनेछौ । योगबाट नै आकर्षण हुनेछ । खिया (जंक) ननिस्किएसम्म कसैलाई पनि योगमा आकर्षण हुँदैन । यो सिंढीको रहस्य सबै आत्माहरूलाई बताउनु छ । बिस्तारै-बिस्तारै क्रमसँग (नम्बरवार) सबैले बुझ्दै जानेछन् । यो हो ड्रामा । विश्वको इतिहास-भूगोल दोहोरिइरहन्छ । जसले यो सम्झाउनुभयो उहाँलाई याद गर्नुपर्छ । बाबालाई सर्वव्यापी (ओमनिप्रेजेन्ट) भन्छन् तर त्यहाँ त सर्वव्यापी छ माया, बाबालाई पनि यहाँ हुनुहुन्छ भनिन्छ किनकि सेकेण्डमा आउन सक्नुहुन्छ । तिमीले सम्झाउनुपर्छ— बाबा यिनमा बस्नु नै भएको छ । गर्ने-गराउनेवाला हुनुहुन्छ नि । गर्नु पनि हुन्छ, गराउनु पनि हुन्छ, बच्चाहरूलाई निर्देशन (डाइरेक्सन) दिनुहुन्छ । स्वयम् पनि गरिरहनुहुन्छ । के गर्न सक्नुहुन्छ, के गर्न सक्नुहुन्छ— यस शरीरमा, त्यो सबै हिसाब गर । बाबाले खानुहुन्छ, वासना लिनुहुन्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) रूप-वसन्त बनेर आफ्नो बुद्धिरूपी भोली अविनाशी ज्ञान रत्नहरूबाट सदा भरिपूर्ण राख्नु छ । बुद्धि रूपी भोलीमा कुनै छिद्र (प्वाल) नहोस् । ज्ञान रत्न धारण गरेर अरूलाई पनि धारण गराउनु छ ।
- २) छात्रवृत्ति लिनका लागि पढाइ राम्रोसँग पढ्नु छ । पूरा वनवासमा रहनु छ । कुनै पनि प्रकारको सोख राख्नु हुँदैन । सुगन्धित फूल बनेर अरूलाई पनि बनाउनु छ ।

वरदान : पवित्रताको शक्तिशाली दृष्टि वृत्तिद्वारा सर्व प्राप्ति गराउनेवाला दुःख हर्ता सुख कर्ता भव

वैज्ञानिक औषधिमा अल्पकालको शक्ति हुन्छ, जसले दुःख-दर्दलाई समाप्त गरिदिन्छ तर पवित्रताको शक्ति अर्थात् शान्तिको शक्तिमा आशीर्वादको शक्ति हुन्छ । यो पवित्रताको शक्तिशाली दृष्टि वा वृत्ति सदाकाल प्राप्ति गराउनेवाला हुन्छ, त्यसैले तिम्रा जड चित्रहरूका सामुन्ने हे दयासागर, दया गर्नुहोस् भनेर दया वा आशीर्वाद मागिरहन्छन् । चैतन्यमा यस्ता मास्टर दुःखहर्ता-सुखकर्ता बनेर दया गरेका हुनाले नै त भक्तिमा पुजिन्छौ ।

स्लोगन : समयको समीपता अनुसार सच्चा तपस्या वा साधना नै बेहदको वैराग्य हो ।